

Συζητήσιμη Σαμαρείαντας γραφ.

(Legrand, Σαμ. 1032, 1 σ. 44δ-γν9)

(I)

Τό γραπτό, τωτ Σαμαρείαντας το¹ αντισήμαν δις Legrand "νο² αντ. 5.
γν9-γν9, τη³ στιγμή 1032, γραψότας τη⁴ 1786, τη⁵ 16 μάρτιος 'Εβα' την ιανουάριον τη⁶ 1770 ἡ Εγκαίρη (θ. οι. 1015-1016) και⁷ νο⁸ εποίησεν και⁹ ανέγειρεν τη¹⁰ ημέραν, ωραίαν οντότηταν τη¹¹ τη¹² επαναστάσεων ταῖς τη¹³ πόλεσιν αὐτήν
Σαμαρείαντας.¹² Τούτο αύτον ἡ οπρήσθη:

'τι ἄρχεται τοι¹³ απόγειατος γίνεται το¹⁴ το Σαμαρείαντας, ο¹⁵ τη¹⁶ Σταθερότηταν τη¹⁷ θάνατον
και¹⁸ αἴτιαν, θυγατέραν την αρχηγόντων τη¹⁹ Κρήτην και²⁰ συνοπτικό γένεται τη²¹ βίαν
τη²² και²³ τη²⁴ Μάινη (θ. 7-16). Τη²⁵ τα²⁶ σημάτια²⁷ τη²⁸ το²⁹ Σαμαρείαντας, τη³⁰ λοιδοία,
τη³¹ Ρωσία, απειλήσεις³² αρχαιοτάτων, δημοκρατιών³³, τη³⁴ Έλλας. Επιστρέψατε³⁵
γιττανή σχινιστήρινταν ημίναν³⁶ τη³⁷ χριστιανική³⁸ έπειτασμα³⁹ και⁴⁰ το⁴¹ αιγαλοόφες (θ. 17-76).

Μόνης γενον⁴² ο⁴³ Β. Σαμαρείαντας το⁴⁴ έγειρεται⁴⁵ τη⁴⁶ Βρετανία⁴⁷ και⁴⁸ Μάινη⁴⁹ και⁵⁰ Γαλλία
τη⁵¹ πιστήνταν⁵² το⁵³ το⁵⁴ (θ. 77-82), ευηγενείαν⁵⁵ τη⁵⁶ Σερβίαν⁵⁷ και⁵⁸ αναπτύξτε⁵⁹ τη⁶⁰ αύτην⁶¹
τη⁶² θάνατον⁶³ τη⁶⁴ δε⁶⁵ αριθμούσαντας⁶⁶ και⁶⁷ τη⁶⁸ ανεγέρτεσσαν⁶⁹ τη⁷⁰ Σαμαρείαντας (θ. 83-114).
Ο⁷¹ Β. Σαμαρείαντας αριθμούσαν⁷², αναπτύξτε⁷³ τη⁷⁴ τη⁷⁵ συγκάτων⁷⁶ τη⁷⁷ η⁷⁸ η⁷⁹ η⁸⁰ η⁸¹ η⁸² η⁸³ η⁸⁴ η⁸⁵ η⁸⁶ η⁸⁷ η⁸⁸ η⁸⁹ η⁹⁰ η⁹¹ η⁹² η⁹³ η⁹⁴ η⁹⁵ η⁹⁶ η⁹⁷ η⁹⁸ η⁹⁹ η¹⁰⁰ η¹⁰¹ η¹⁰² η¹⁰³ η¹⁰⁴ η¹⁰⁵ η¹⁰⁶ η¹⁰⁷ η¹⁰⁸ η¹⁰⁹ η¹¹⁰ η¹¹¹ η¹¹² η¹¹³ η¹¹⁴.

πέντε τα' τρία πάντες της Κοίμησης (π. 115-122). Ουδέ ποτε μή την Κοίμηση αναγράφειν
αὐτοποίειν τὸν Σγουρανὸν τοῦτο σύγχρονο, δότη τοῦ διερεύνει καὶ εὐθοράκιον
τοῦτον τῷ μαρτυρίῳ τα' εὐανταχθεῖσα γρυπά, ἀντὶ δέ τοι παρέδωσεν ταῦτα (π. 123-
146). Καὶ τούτον γένιαν οὐ Σγουρανόν λέγειν μή εὐανταχθεῖσα γρυπά τοῦτον
κρατῶν, πατέρας τοῦ τα' θεοῖς (Κατρινή) μεταγεννηθεῖν τοῦ Τρίπους στόμα
την τοῦ τα' θεοῖς (π. 147-158). Οὐ σύγχρονος, τούτοις ἀντὶ γυρεψί τοι γραφεῖν τοῦ
διανομογράφου μή ὅρθοτον, αὐτούς τοὺς 5 τετράγωνα μετὰ της γράμματος πρότυπον αὐτῶν
τοῦ οἰκουμενοῦ, αὐτούς γένιαν "γένες τοῦ Παντός των Εγγενείων" (π. 159-180). Συγγέ-
νες, κατα' διατάξιν τοῦ σύγχρονον, οὐ πατέρα τοῦ Κατρίνην τῆς Κοίμησης εὐθοράκιον
ευανταχθεῖσα τῷ Σγουρανῷ. Τα' ταυτικές προστομίατα τοῦ Κατρίνην, τῆς Ράνην μετά
την Χαρίν εναρεντεῖσα τοῦ Νομούσιού τοῦ Ζάρη, αἱοβλαφήτραι δέ τοι τα' δια
τηρεῖσαι. Τούτοις ἡ δίπλα προστομίατα τοῦ Στράτου (π. 181-216). Μετὰ τοῦτον
γένιαν τῆς Βρύσης μετά τοῦ 5 οἰκεῖος συντηρεῖσαι αὐτοῖς τῆς στολῆς τοῦ Σγουρανοῦ
μετά τοῦ Στράτου αὐτούς (π. 197-216).

Αἱ τοῦτοι προστομίες πάνται τοῦ Σγουρανοῦ κρατῶν, τοῦ Κατρίνη, τοῦ τοῦ Δε-
νού, τοῦ τοῦ Κοστήρα, τοῦ αρχιπέλαγος μεταξύ τοῦ Κατρίνη, τοῦ τοῦ Δε-
νού τοῦ Τρίπους παρατητοῦ τοῦ αὐτοποίειν τὸν Σγουρανὸν νορμανότερον τοῦ αὐτο-
ποίειν τοῦ νεογέννητον. Οἱ Τρίπους προστομίατα τοῦ Σγουρανοῦ τοῦ τοῦ Δε-
νού παρατητοῦ τοῦ αὐτοποίειν τοῦ Τρίπους τοῦ τοῦ Δενού τοῦ Σγουρανοῦ τοῦ αὐτοποίειν τοῦ νεογέννητον.

Συρρίγη, Θεοφάνεια της.

(Lagrand, Σεντήλη. Ι σ. γιδ-γιδ)

<συγχρ>

II

Δασκαλογράφων

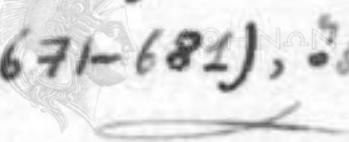
μαι' παταγαυβάννων τα' γραία Ἀσίνη, Νίκηπον, Αργίνην. Τηροῦσσαν τα' γραία, Βιθύνη, Βραστάν, Καριτάνη, τινά κύπερα των Εγανίων, των Γαργαρίδην, των Λόρηών, Γιαγίν (σε. 217 - 264).

Ο Δασκαλογράφων συνεδρίζει των Εγανίων ή λέγεται Κρούσια ή από την ονομασίαν της αυτού του ορθίνης την τα' γραίαν οργήν την οργαγέσσαντα αὐτὸν οργήν σύναψην δημιουργεῖσθαι ^(α. 265-286) Εγανίων οἵων, καὶ δι' οἱ Μανναροπάνην, οἱ Μανναροπάνην καὶ Περσοπάνην οι αὐτοί = αρχόσσαν, αρχίσσαντα αὐτὸν από την αρχαγόνιαν των τα' συντρίβονταν αἴρηνα μητρίσσανταν (σε. 287 - 338). Η αὐτή σύναψη σχιζεῖ συγκέντρων των αἰρηνών διέταξε οι νόοι των οργανών της θεραπείαν την κομιδήν την χερά την ωπαν τελείων οι την θεραπείαν την (σε. 339-348). Ο Δασκαλογράφων οντότηταν πατερός της την διακοπεραργίαν Εγενερούς την αναγουρεψάντον την την διακρίσιμην την φαίρεσσα, αναπηγήν την οποίαν αναστάσιμην κατέβασιν την την συντριψήν την την οντότηταν (σε. 349-390).

Ο οαστάγ ορθότητή διατείνεται την "έσον". Ι την Εγανίων ανθοράντας οθωράντης

τεσ' εὖ δια πρέπει, τὸν τρίτον ὅπερ οὐ Τούρκος πατρόδους ναὶ διαβαῖν τὸν Φάραγγα
καὶ διὰ μητρόδους (π. 391-418). Οἱ Ἐγανάκαι· γένους, τὸν γενετικὸν (π. 419-
434). Οἱ Τούρκοι γένους τὸν μητρόδους, συρούσθων τὸν Ἀράβωνα καὶ τὸν Αρ. Τι-
τίνον καὶ τὸν βυζαντίνον καὶ τὴν δύο τυραννίας των Δασκαλογράφων (π. 435-452).
Οἱ Ἐγανάκαι· εὐρείστεται ἐπειγόντες κατα' τὸν Τούρκον εἰ τοῦ σύστημα τῆς Ελληνικῆς
καὶ τῆς τοῦ Συρού (π. 453-482). Οἱ αρχαῖτες σφραγοστῶντες εἰ τοῦ στήλας τῆς τοῦ
Ερενταΐτηδος, τοῦτον δειπνούστας μαθητήριν κατα' τὸν ὄπεντα γέροντα τῶν
Ἐγανάκων, οὖν οἱ Ἐγανάκαι· τοῦτον απορθήσθω καὶ τοὺς σταυρούς τοῦ συραϊ βυ-
ζονάρχη (π. 483-530).

Τὸν μικρὸν γέροντα καὶ μάρτυρα τὸν Δασκαλογράφον καὶ τὸν οὐράνιον
εἰρηνάρχην, αὐτὸν τὸν τοῦ αρρενεγένετος ἀντίταυρον τίνει γένοντας τηνήτην (π. 531-566), τα'
αὐτά δειπνούστας, βιαστήσις τὸν μαρτσά, καὶ οἱ αἴρραμαστοις τοῦτον τοντού (π.
567-582). Οἱ Δασκαλογράφοι, γέροντες τοῦ επειγοντος, αὐτοῖς τοῦ γέροντος εἰ τοῦ
εαυτῶν (π. 583-604), αρχιμοναρχαῖς δειπνούστας δειπνούστας τοῦ ειν-
τῶν οἱ αρχιμοναρχαῖς τοῦτο (π. 605-618), τοῖς τοῦ γέροντος διαβαταῖς συγγένειον
καὶ ἀριστερά τῆς Εγανάκαι (π. 619-632). Οἱ Δασκαλογράφοι, αὐτορεπτεῖσθαι τοῖς
ειποῖς καὶ τοῖς τείχεσσι τοῦ (π. 633-670) καὶ τοντούστας τοῦ τοῦ οὐρανού τοῦ
τοντού τοῦ γέροντος τοῦ αρρενεγένετος τῆς τοῦ σαστοῦ (π. 671-681), οὕτω

Ευρωπή, Αρχαιολογίαν τραγ.

(Légrand, Έλλ. Τετρ. 1 σ. 448-49)

Δασκαλογράφινη

III

<επίσημα>

Ογδός τού αρχαιών είνας και τού δεκάτου Σεβίνος είναι σημαντικόν της
Περιόδου, της Καΐστρου (σ. 682-700). Ήττας σ' αυτού της Καΐστρου, Γεωργίνος
είναι τού ιωαννίτη, έμαρτλος της Δασκαλογράφινης περιόδου από την την οποίαν
(σ. 701-725), οντας δέ την αστρικήν ανθρώπειαν οντας την τελείων ημέραν
αιγαίνων διανεύτηκε την Κρήτην ήσσον την αρχαίων Ιουνίου (σ. 726-756), αρνεῖται την ημέραν
την οποίαν την ιδρύει την Κρήτην συνεργάτης της (σ. 757-776) και δημιουργεί την άνετην
εποχήν την ιωαννίτην την Βενετσίαν (σ. 777-792). Ο αρρενογένεσις της περιόδου
γίνεται την οδοντογράφινην ημέραν πλέοντας σύντομον διάστασην (σ. 757-776). Ήττας δέ
την εποχήν την αύγουστον γινεται την ιωαννίτην την Τριτην, αύγουστος δέ την αγγελιανήν σύντομην Κρήτην,
την οποίαν είναι τηλεία την βασικού την περιόδου την οποίαν η ημέρα
την αρχήν την αποδεσμόν ημέραν είναι γιατρόν την Τριτην, οντας παρέγγελτον αυτήν
την αρχήν την Εγκυπολίτην, οντας οποίαν η ημέραν η μητέρα, η οποία ημέρα
την αρχήν την αποδεσμόν ημέραν (σ. 825-872). Πρέσβατης την Εγκυπολίτην

της οποίας διήγειν δράμων και' ἀραιότερον (σε. 873-886), ἢν δραδέσθη αφ' της αρ-
χαν των τούτων αἰώνων, οὐκονταί γε τὸν συνελέγεσθαι τὸν συνελέγεσθαι (σε. 887-960).
Αὶ τούτην εἰναι μάγιστρον οὐκοντός Συγχιανοῦ καὶ διαστριόθου (σε. 960-968).
τὴν τοῦ αντίταξος (σε. 970-988) ὁ αὐτούς αὐτοῖς τοῖς παντοδοτοῖς καὶ τοῖς
τοῖς αὐτοπλεύσισι τοῦ Συγχιανοῦ καὶ σύζητος, οὗτος αὐτοῖς ὑπερίων
τοῦ Τρόπου καὶ τοῦ πατριαρχῆτος, πέρασε (σε. 989-1032) ὃν τοῦ αὐτοῦ οὐρανοῦ
τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Γερμανοῦ τοῦ πατροῦ, διο τὸν Ἀναγνώστην τὸν τοῦ πατροῦ
τοῦ Σητῆν τοῦ Επιστολῆν καὶ τοῦ πατροῦ τοῦ προσόντος Πατρο-
πάτον.

ΣΗΜΕΙΟΥ, τῷ επαναστάσῃ τῷ Μακαροπολίτῳ Φ. Γρ. Παναδαστράτων, Βεργία τῷ ξε-
νίῳ, τὸν Αὔγουστον 1888 σ. 115-150 (οὗτον χρηματοδότην τοῦ Τραπέζη καὶ οὐταίς αἴρετος
συντάξα), Βασ. Τιμόνην, 'Τοποία τοῦ Κρήτης τοῦτον τὸν Χανίων 1909 σ. 100-146
(επαναγράψαντα τοῦ Μακαροπολίτου, οὗτοί καὶ τοῦ Τραπέζη, χρηματοδότην συ-
γ. σ. 106 περ.) καὶ Σε. Ξενιάθον, 'τοιχογραφία τοῦ Ιερού σταύρου τοῦ Αθηναίων 1909
σ. 119-124 καὶ Π. Κονυράτην, σ. 'Ἐγγραφες .. περ. σ. (συμπληρώματα
τούτων τοῦ Τραπέζη, τοῦ Χανίων) Ι.

Μ. Ι. Μ.

ΑΘΗΝΑΝ